

वितत्यधिकमिच्छन्ति वृषस्य गुरुविद्या ।
 अर्द्धचन्द्रममं कृत्वादासनं चतुरस्रकम् ।
 उपधानानि श्रव्यायाः कर्णादिमूलदेशतः ।
 मोडोवात्र कात्याणि दर्शयितव्यतानि च ।
 यानं सिंहासनं पटं श्रयोपकरणदिकम् ।
 राज्ञो नवनयोर्व्यं तद्वेद्या उत्तरतो न्यसेत् ।
 तेषाम् पश्चिमे स्वर्णरत्नौघनिचिते वरे ॥
 पर्यङ्गे यज्ञदाव्योचनिमित्ते महदाक्षरे ।
 ऊर्ध्वाङ्गादनसंयुक्तं चर्मामृतम् चतुष्टयम् ।
 वृषभस्य तथोर्ध्वायाः सिंहाशान्तयोरपि ।
 पादपीठे रत्नयुते पादावादीप्य पार्थिवः ।
 तस्मिन् पर्यङ्गपृष्ठस्य चर्मखण्डचतुष्टये ।
 नागालङ्कारभूषाणां वृषतिं रत्नमालिनम् ।
 आपवेदनाक्षयैः सार्द्धं राजानं सुखसङ्गतम् ।
 संवीतकमलं कृष्णं रत्नदण्डावशोभितम् ॥
 कलसैर्बलिपुष्पाद्योः शालिचूर्णैश्च आपयेत् ॥
 अष्टौ षोडशविंशष्टशतमष्टाधिकश्च वा ।
 कलसानां समाख्याता अधिकस्थितोत्तरम् ॥
 जयकल्याणदेर्मन्त्रैर्मङ्गलोत्थैश्च शास्त्रवैः ।
 वैष्णवैरपि दिक्पालैर्हमन्त्रैश्च मातङ्गैः ॥
 आचम्य तेजः समुद्दिष्टमाचम्य पाण्डुरं परम् ।
 आचम्य सुराणामाहारमाचम्य लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥
 भौमान्तरालं दिव्यं वा यत्ने कल्पवृक्षमागतम् ।
 सर्वं तदाचम्यैवैवांशं प्रणाशसुपगच्छतु ॥
 ततोऽपनीय गात्रात् कमलं वस्त्रमेव च ।
 कलसैः आपयेद्गन्धं पुष्पस्नानार्थपुरितैः ।
 एभिर्मन्त्रैर्नरप्रेष्ट ॥ तत्तत्तत्पार्थसाधकैः ॥ * ॥
 सुरास्त्रामभिषिचन्तु ये च सिद्धाः पुरातनाः ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च साध्याश्च समरुद्रणाः ॥
 आदित्या वसवो रुद्रा आचिन्वेयौ भिषग्वरौ ।
 अदितिर्देवमाता च स्वाहा लक्ष्मीः सरस्वती ।
 कीर्तिर्लक्ष्मीर्धनिः श्रीश्च सिनीवाली कुङ्कुमया ।
 इति च सुरमा चैव विनता कदरेव च ॥
 देवपत्न्याश्च याः प्रोक्ता देवमातर एव च ।
 सर्वांस्त्रामभिषिचन्तु सर्वे चाक्षरसं गणाः ॥
 दक्षत्राणि मृदूनाञ्च पञ्चाहोरात्रसन्धयः ।
 संवत्सरो दिवा रात्रिः कलाः काष्ठाः क्षया
 लवाः ॥
 सर्वे त्वामभिषिचन्तु कालस्यावयवाश्च ये ।
 वैमानिकाः सुरगणा मनवः सागरैः सह ॥
 हरितश्च महाभाग यक्षाः किंपुरुषास्तथा ।
 वैष्णवसा महाभाग दिवा वैद्ययसास्तथा ॥
 सप्रार्थयः सदाराश्च वृत्रस्थानानि यानि तु ।
 मरीचिचरित्रिः पुलहः पुलह्यो भृगुरङ्गिराः ॥
 क्रतुः सनतकुमारश्च सनकोऽथ सनन्दकः ।
 सनातनश्च दक्षश्च जंगीयथोऽथ नन्दनः ॥
 एकतश्च द्वितश्च त्रितो जावालिकाश्रपौ ।
 दुर्वासामा दुर्बिनीतश्च कणः कात्यायनस्तथा ॥
 मार्कण्डेयो दीर्घतपाः सुनः शेषो विदूरथः ।
 औषधः समर्पकश्चैव प्यवनोऽत्रिः पराशरः ॥
 देवायनो यवकीतो देवरातः सहायुजः ।
 एते चान्ये च बहवो देवव्रतपरायणाः ॥

सशिव्यास्तेऽभिषिचन्तु सदाराश्च तपोधनाः ।
 पञ्चताक्षरवो गन्धः पुण्यान्यायनानि च ।
 प्रजापतिः क्षितिश्चैव गावो विष्वक्श्च मातरः ॥
 वाहनानि च दिव्यानि सर्वे लोकाश्चराचराः ।
 अग्नयः पितरस्तारा औमताः सर्वं दिशो जलम् ॥
 एते चान्ये च बहवः पुण्यसंकीर्तनाः शुभाः ।
 तोयैस्त्रामभिषिचन्तु सर्वोत्पातनिवर्हकाः ॥
 इत्येवं शुभदेवत्वैर्मन्त्रैर्दिशैस्तथापरैः ।
 श्रैर्वेनारायणै रौद्देभैश्च शङ्खसमुद्भूतैः ॥
 आपोहिता हिरण्येति सम्भवेति सुरेति च ।
 मानसोक्तिमन्त्रेण गन्धहारेणैव च ॥
 सर्वमङ्गलमङ्गल्यैः श्रीश्च ते यज्ञयोगिभिः ।
 इत्येवं स्नानमासाद्य गात्रमाष्टव कर्मणैः ॥
 सर्वमङ्गलमन्त्रेण वस्त्रं कार्पासकं ध्यात्वा ।
 आचम्य च ततो देवान् गुरुं विप्राञ्च पूजयेत् ॥
 ध्वजं कृष्णं चामरश्च घण्टामञ्चान् गणांस्तथा ।
 मलं जम्बा धारयेत् ततो गच्छेद्वाश्रमम् ॥
 तत्र गत्वा वस्त्रमध्यं वस्त्रश्रीर्वैद्यं पार्थिवः ।
 अग्निमिक्षानिमित्तानि लभयेत्तत्र विन्दुभिः ॥
 देवदक्षकुसुमात्मायवन्ति पौरजनैर्हृतः ।
 वादित्रघोषैस्तुल्यैस्तथा तोयत्रिकैः शुभैः ॥
 कृत्वा शेषे पुनः शान्तिमाशौर्वाण्य च वै
 दिजान् ।

पूर्वा विधाय विधिवद्विष्णोः कनकाभ्युत ।
 धान्यानि चाप्य वानांसि दत्त्वा कुर्याद्विष्णुर्जनम् ।
 ततः शेषजलैः सर्वानमात्वादीन् पुरोहितः ।
 सेतयेत्युत्तरङ्गश्च वल्लभापि सरावुकम् ॥
 एवं कृत्वा वृषः पञ्चाक्षिरात्रं संयतो भवेत् ।
 मांसमेतुनहीनश्च कुर्यात्सङ्गच्छसेवनम् ॥
 पुष्पनक्षत्रयुक्ता तु तृतीया यदि लभ्यते ।
 तस्यां पुण्या सदा देवी चण्डिका शङ्करेण ह ॥
 पञ्चालिकापिवाह्योः शिशूनां कौतुकेस्तथा ।
 वैवाहिकेन विधिना मोदयेच्चण्डिकां शिवाम् ॥
 चतुष्येषु सर्वेषु देवदेवीर्यज्ञेषु च ।
 प्रताकाभिरलङ्कुर्यादिव कुम्भं मीदति ॥
 एवं कृत्वा शान्तिवानं तथा पुण्याभिषेचनम् ।
 चतुरङ्गैः समं राणा भार्याभित्तयैः सह ।
 राज्यमखलवयुक्तः परत्रैव न सीदति ॥
 नातः परतरो यज्ञो नातः परतरोत्तवः ।
 नातः परतरा शान्तिर्नातः परतरं शिवम् ॥
 अनेनैव विधानेन वृषतेरभिषेचनम् ।
 वृषराण्याभिषेकश्च कुर्याद्वाजपुरोहितः ॥
 वृषाभिषेककरणमादौ यदि समाचरेत् ।
 अनेनैव विधानेन स्थिरः स्यात्पतिस्तदा ।
 अयं यज्ञः समुद्दिष्टः श्रुत्वा ब्रह्मणा पुरा ।
 एवं यज्ञं वृषो दद्यात् परत्रैव न सीदति ॥
 इति कालिकापुराणे पुण्याभिषेकः ८६
 अध्यायः ॥

पुण्या, स्त्री, (पुण्याति कार्याणीति । पुष् + क्यप्
 यत् वा । निपातनात् साधुः । ततश्चाप् ।) पुण्य-
 नक्षत्रम् । इति शब्दरत्नावली । (यथा, इन्द्र-
 जालतन्त्रसंघे ।

“अग्निनीष्टगमलाश्च पुण्या पुनर्वसुस्तथा ।
 यज्ञाकर्षच कर्त्तव्यं कारयेच्च सदा बुधः ॥”)
 पुस्त, क, बन्धे । इति कविकल्पदमः । (चुरा-
 उभ-सक-सेट् ।) पञ्चमखरी । इत्योपधः ।
 क, पुस्तयति । इति दुर्गादासः ॥
 पुस्तं, स्त्री, (पुस्तयते इति । पुस्त बन्धादरादौ +
 घञ् ।) वेद्यादिशिल्पकर्म । आदिना काष्ठ-
 पुस्तलिकाखनित्रखननादि कर्म गृह्यते । इति
 सुभूत्यादयः ॥
 सदा वा दाहणा वाच वस्त्रेणाप्य चर्मणा ।
 मोहरत्रैः कृतं वापि पुस्तमित्यभिधीयते ॥
 इत्यसुरटीकार्या भरतः ॥
 (यथा, रामटे सत्रग्रन्थे । ३ ।
 “पुस्तस्त्रीस्ननहस्तास्त्यप्रवृत्तौशीरवारिणि ॥”
 पुस्तयते यज्यते गृह्यते इत्यर्थः आद्रियते वेति +
 पुस्त + घञ् ।) पुस्तकम् । इति मेदिनी । (पुस्त
 + गौरादित्वात् डीप् ।) स्त्रियां पुस्ती ॥
 पुस्तकम्, स्त्री, स्त्री, (पुस्त + स्वार्थे कन् ।)
 पुस्तम् । पुति इति भाषा । (यथा, हरि-
 रंशे । २५६ । ७६ ।
 “मुक्तामरधरः श्रीमान् शुचिर्भूत्वा स्नलङ्कृतः ।
 अर्चयेत् यथान्यायं गन्धमालैः पृथक् पृथक् ॥
 संहितापुस्तकान् राजान् प्रयतः श्रुत्सम्मतः ॥”)
 तस्य परिमाणं यथा,—
 “मानं वक्ष्ये पुस्तकस्य षष्ठ्यु देवि । समासतः ।
 मानेनापि फलं विन्यादमाने श्रीहता भवेत् ॥
 हस्तमात्रं सुष्ठिमात्रमावाहुदादशाङ्गुलम् ।
 दशाङ्गुलं तथाष्टौ च ततो ह्योर्ध्वं न कारयेत् ॥”
 तस्य वैधो यथा,—
 “वैधव्यं सुष्ठिहस्तं बाहुमात्रे चिरन्तकम् ।
 समभागे भूदेशानि । हस्तादौ रूपरन्ध्रकम् ॥
 अष्टाङ्गुलं परित्यज्य मध्ये वैधं न कारयेत् ।
 प्रादेशादौ भवेद्गन्धो द्वाङ्गुले वा समाचरेत् ॥
 पुस्तकस्य च आद्यन्ते यन्त्रवैधं विकल्पयेत् ।
 भार्याहानिर्भवेद्वा घनानां वा चयो भवेत् ॥
 दग्धरन्ध्रं भवेत् पीडा वस्तुलं शुभं भवेत् ॥”
 चतुष्कोणं विप्रवस्तु त्रिकोणं मरणं भवेत् ॥
 पुस्तककरणपञ्चं यथा,—
 “भूर्जे वा तेजपत्रे वा ताले वा ताडिपत्रके ।
 क्षुरगुण्यापि देवेशि । पुस्तकं कारयेत् प्रिये ! ।
 सम्भवे स्वर्णपत्रे च ताम्रपत्रे च शङ्करि ।
 अन्यत्रलत्वचि देवि । तथा केतकिपत्रके ॥
 मार्तण्डपत्रे रौप्ये वा वटपत्रे वरानने ।
 अन्यपत्रे वसुहले लिखित्वा यः समभ्यसेत् ।
 स दुर्गातिमवाप्नोति धनहानिर्भवेद्भुवम् ॥”
 पुस्तकं वेदलिखननिषेधो यथा,—
 “वेदस्य लिखनं कृत्वा यः पठेद्ब्रह्महा भवेत् ।
 पुस्तकंवा एहे स्याद्यं पञ्चपातो भवेद्भुवम् ॥”
 दुर्गमेष्टे पुस्तकाचरस्यदेवा यथा,—
 “सर्वोच्चरे स्थितः शम्भुः शूलपाणिस्त्रिलोचनः ।
 प्रजापतिर्द्वापरे च चेतायां सूर्य एव च ।
 कृते युगे प्रिनाकी च कलौ लिप्यचरे हरिः ॥”